

[N. Chr. Christensen.]

væsenet ved hele sin forældede distribueringspolitik havde tvunget de største blade til selv at foretage deres distribuering. Hvis vi skal fortsætte ad den vej, kan jeg forsikre den højtærede minister om, at så bliver det ingen forretning for postvæsenet, og det er jo det, vi er ude efter bl. a. i denne sag.

De oplysninger, den højtærede minister gav om, hvad en rationalisering ville koste, vil jeg meget gerne have uddybet i udvalget.

Jeg gentager: det ville være rimeligt, hvis provinspressen fik en ordentlig service fra postvæsenets side, at vi betalte noget mere for det. Det er ganske rigtigt, at de tal, jeg har bragt frem, naturligvis vedrører provinsen. Jeg kender ikke Bladkompagniets priser, men jeg ved i hvert fald, at de folk, jeg har nævnt i denne forbindelse, er folk, der står i en faglig organisation i provinsen og er tariffønnede, og deres betaling ligger aldeles ikke på det niveau, som den højtærede minister nævnte. Men der er altså den forskel på den private distribuering og postvæsenets distribuering i provinsen, at der, hvor vi anvender privat distribuering, får vi bladene ud få minutter efter, at de er trykt, og hvor de går gennem postvæsenet, varer det i mange tilfælde flere timer, ja, næsten et helt døgn, inden de når ud. Jeg må virkelig henstille til den højtærede minister, at der gøres et arbejde for at få mere moderne, mere tidssvarende forhold gennemført indenfor postvæsenet, inden man kommer og stiller de krav, der har været tale om her i dag.

Tesdorpf: Den højtærede minister talte om, at det skulle undersøges i et udvalg, om det, som postvæsenet havde gjort for at rationalisere og billiggøre hele sit arbejde, var godt nok. Der har været talt så meget om, at man kunne rationalisere og yde en forbedret service f. eks. ved at udbringe aviserne to gange om dagen på landet. Jeg er klar over, at en sådan forbedret service vil koste mange penge, og det er antagelig ikke det, der er lettest at gennemføre i

øjeblikket, men man må også tænke på, om det ikke var muligt at rationalisere således, at man kan gøre den service, der allerede forefindes, billigere. Det var i og for sig det, jeg mest tænkte på, og ministeren ved også, at jeg har nævnt, at det måske var rimeligere at undersøge, om man ikke kunne finde frem til andre og bedre muligheder på dette område. Det må høre med ind under spørgsmålet om takstforhøjelser, at man samtidig passer på, at postvæsenet selv i enhver henseende bestræber sig for at arbejde så billigt som muligt.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen var inde på det samme spørgsmål som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg). Jeg synes ikke, det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har ret til at smile lidt hånligt ad denne måde at spare på, for hvis man, således som det sker i øjeblikket, i finansudvalget og andre steder undersøger statens muligheder for at spare, kan man ikke nøjes med at se på de statsudgifter, der findes, men man må også her ligesom ethvert andet sted på rimelig måde føre indtægterne à jour med den udvikling, der er sket. Jeg er her ikke helt sikker på, om fordelingen af forhøjelserne er sket på den helt rigtige måde i forhold til de forskellige former for dagblade og under hensyn til disses størrelse. Det er imidlertid en af de ting, som der i høj grad kan forhandles om i udvalget, således som det også er sagt fra anden side.

Oluf Pedersen: Når postvæsenet har fået sine takster for enkelte ugeblade forhøjet ca. 4½ gang, forstår jeg ikke, at det så ikke kan være nok, men at de nu skal forhøjes en 7-8 gange. Der må være noget galt i postvæsenets administration, når det virkelig skal være nødvendigt. Nu forstår jeg på den højtærede minister, at af avisporto'en på de 17 mill. kr. faldt de 10 mill. kr. på ugebladene. Det kan nok være, at ugebladene forholdsvis har haft den største stigning, men det er jo også for ugebladene, at man nu foreslår en yderligere stigning, næsten op til det dobbelte. Man må jo